

Betænkning

over forslag til lov om ændring af søloven og loven om gennemførelse af konnossementskonventionen af 1924.

(Afgivet af erhvervsudvalget den 2. maj 1973).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til handelsministeren, der har besvaret dem skriftligt. Endvidere har udvalget afholdt nogle samråd med ministeren.

Udvalget har tillige behandlet et par henvendelser fra Danmarks Rederiforening, der sammen med repræsentanter fra Rederiforeningen af 1895 har haft foretræde for udvalget.

I. Befragteres ansvar for farligt gods (lovforslagets § 97, stk. 2).

Spørgsmålet om at indskrænke befragteres objektive ansvar for farligt gods til kun at omfatte stykgods, som oprindeligt foreslået i lovforslagets § 97, stk. 2, har været drøftet indgående i udvalget. Man har fra erhvervets side fremhævet, at ændringen i forhold til den gældende retstilstand på dette område på grund af de relativt få danske befragtere vil være til fordel for de relativt flere udenlandske befragtere, samtidig med at det ville være til skade for de danske redere.

Handelsministeren har efter samråd med udvalget stillet ændringsforslag nr. 2, hvorefter det objektive ansvar for farligt gods ikke indskrænkes til stykgods, men svarende til den gældende retstilstand også omfatter hele ladninger.

II. Forsinkelsesansvaret (lovforslagets § 118, stk. 1).

Befragteres ansvar for forsinkelsesskade

— det såkaldte rene forsinkelsesansvar — har været genstand for indgående drøftelser i udvalget.

Da Danmarks Rederiforening har udtrykt bekymring ved i sølovens § 118, som foreslået, at indsætte en regel om ansvar for forsinkelse, idet en sådan bestemmelse ifølge Danmarks Rederiforening kunne frygtes at stille danske redere ringere i konkurrencen med udenlandske redere, har handelsministeren under samrådet lovet nøje at følge udviklingen på dette område, og såfremt det kan konstateres, at bestemmelsen kommer til at medføre konkurrenceforringende følger for danske redere, vil handelsministeren være villig til på ny at tage denne bestemmelse op til overvejelse.

III. Adgangen til at hæve transportkontrakter efter lovforslagets § 135 („fare for skib eller gods“) har været drøftet i udvalget, og man har fra handelsministeren indhentet yderligere bemærkninger til forståelse af denne bestemmelse.

Ved vurderingen af, om der foreligger fare for skibet, vil der også kunne tages et vist hensyn til skibets last og altså herved også tages hensyn til andet gods end det gods, som vedkommende fragtaftale vedrører. Dette vil i særlig grad få betydning, når der er fare for en væsentlig del af lasten. Endvidere vil fare for besætningen også kunne få betydning ved afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt skibet udsættes for fare.